

Der er dernæst foreslaaet 50,000 Kr. til Indretning af Fregatten „Fyn“ til Reserve-Kaserneskip under Mobiliseringsforhold. Det skal kunne rumme 700 Mand. Endelig skulle 44,000 Kr. anvendes til at fjerne Sprængfaren ved, at Minebaadene lægges bag Batteriet Kvintus, hvor de høje Volde kunne skærme mod Sprængfaren, og ved at Krudttammunionen til vore Panserskibe opbevares i selve Skibene i vandtætte Kasser i Rum, der i paakommende Tilfælde kunne sættes under Vand.

De nævnte Beløb tænkes skaffede til Veje ved at sælge gammelt Materiel, og der findes i Forslaget en Redegørelse for, hvilket Materiel der tænkes solgt. Liggende Foranstaltninger ere foretagne saa ofte tidligere, og ogsaa herfor er der gjort Rede i Bilagene, hvor der findes en lang Redegørelse for, i hvilke Tilfælde vi have solgt gammelt Materiel og anvendt Pengene til Anskaffelse af nyt. Da der er stærk Trang til at faa ny Kaserneringsforhold for det værnepligtige Mandskab, anbefaler jeg Sagen paa det bedste til det høje Tings Velvillie.

Carstensen: Som Forholdene efterhaanden have udviklet sig med Hensyn til Forsvarsvæsenet, tror jeg, det vil være ønskelst at benytte det foreliggende Lovforslag til at komme ind paa en Betragtning af Flaadens eventuelle Opgave som Kampflaade i Fremtiden. Jeg skal saa meget mere holde mig derfra, som der ikke er nogen direkte Anledning dertil, idet det jo er en Kendsgerning, at Flaaden har saa mange andre Opgaver, der kunne betegnes som internationale, f. Eks. vore Farvandes Belysning, Afmærkning og Opmaaling, Fiskeriinspektion, Etikette- og Repræsentationspligter, at det er indlysende, at der maa indkaldes værnepligtigt Mandskab, saa længe vi overhovedet have en Orlogsflaade og et Orlogsflag. Hvor stort dette Mandskab bør være, vil jo afhænge af Forholdene, men ser man hen til de fuldstændig fredelige Aar, som sidst ere forløbne, vil man finde, at den aarlige Indkaldelse andrager omkring 1,500 Mand, af hvilke højst 700 samtidig blive indlogerede i Kaserneskipene. Om Vinteren reduceres Styrken til 330 Mand, der ere fordelt som Vagtmandskab, som Søminemandskab og til anden Virksomhed paa Værftet. Det vil altsaa ses, at der ved det Forslag, der er fremkommet fra den højtærede Minister, det vil sige ved den Del af Forslaget, som vedrører Kasernens Opførelse, er taget Hensyn til Størrelsen af

det Mandskab, som under ganske almindelige Forhold indkaldes. Der kan kun opstaa det Spørgsmaal, hvorvidt man tror, at Flaadens Tilholdssted vedblivende vil være i København. I den Retning nærer jeg ikke den fjerneste Tvivl, og jeg tror, at enhver, som tænker nærmere over Sagen, vil komme til Erkendelse af, at saa længe der er Orlogsmænd, saa ville de have deres Tilhold her ved Byen; og selv om — hvad somme Folk tænke paa — Værftet skulde reduceres til et Minimum, saa er det — ikke det nuværende Værft, men et Værft i Almindelighed — en saa væsentlig Bestanddel af enhver Flaade, at man ikke kan tænke sig nogen Flaade, som har blot de nationale Opgaver, som vor Flaade har, uden at den i det mindste har et Reparationsværksted. Værftet er Livsnerven i Flaadens hele Virken og Væren, og uden et Værft, selv i den allerbeskedneste Forstand, kan man ikke tænke sig at have nogen Flaade. Jeg indser altsaa ikke andet, end at det, som her foreslaas, er formaalstjenligt. Men Spørgsmaalet bliver nu dette: Skulle vi fuldstændig fravige det gamle System med Kaserneskip? Der er ikke Tvivl om, at Kaserneskipet særlig i tidligere Tider, da der var større Sømandspræg over Besætningerne, havde en meget stor Betydning i Retning af at udvikle Mandskabet til at kende overfladisk et Skibs Bygning, til at kunne færdes op og ned ad snævre Luger og smalle Trapper osv. Men efterhaanden som Fordringerne til Artilleri, Teknik osv. stige, og det egentlige sømandsmæssige Moment i Skibene bliver mindre fremtrædende, faa ogsaa Kaserner i Form af Skibe mindre Betydning. Og der er nu det Forhold, at de nyere Skibe paa Grund af den Uendelighed af tekniske Inddelinger, de kræve, ere saa stærkt inddelte i smaa, afsondrede Rum, hvortil man naar ad forskellige Indgange, at det vil være ganske overordentlig kostbart at omdanne et af de nyere Skibe til Kaserneskip. Man maa derfor gaa den samme Vej, som man er gaaet selv i et saa sømandspræget Land som England, nemlig fra Kaserneskipene til Kaserner i Land. Somme Mariner have aldrig brugt Kaserneskipene, de have altid haft Kaserner. England har haft Kaserneskipene og nogle andre Lande ogsaa, men, som sagt, man er i Færd med at komme fra det.

Nu er Spørgsmaalet dette: Hvordan skal en saadan Kaserne tilvejebringes uden Udgift for Staten? Og der bringes jo i Forslag at afskaffe en Del af de